

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH
TEOLOGICKÁ FAKULTA

Katedra praktické teologie

Mgr. Michal Opatrný, Dr. theol.

Kněžská 8. 370 01 České Budějovice

mopatrný@tf.jcu.cz

Posudek oponenta diplomové práce:

K aplikaci etických zásad ve vztahu ke klientům v církevních a necírkevních sociálních zařízeních

Autorka, (studijní program):

Bc. Pavla Chmelová, (ESP)

Předkládaná diplomová práce se chce zabývat aplikací etických zásad ve vztahu ke klientům v církevních a necírkevních zařízeních. Je rozdělena do šesti kapitol, obsahuje úvod, závěr, bibliografii a další náležitosti diplomové práce. Téma práce je vzhledem ke studijnímu programu autorky vhodně zvoleno.

Formální stránka práce

Je třeba hned ze začátku upozornit na to, že zásadním nedostatkem předkládané diplomové práce je její struktura. Ačkoliv autorka názvem proklamuje, že se chce věnovat aplikaci etických zásad v zařízeních, která jsou zřizována církvemi nebo jinými subjekty, ve skutečnosti se tomuto problému věnuje jen ve druhé kapitole, přičemž kapitolu první je možné považovat za nutné předpolí kapitoly druhé. Kapitoly následující, tedy 3.-6. se sice věnují tematicky blízkým námětům, nekorelují ale přímo ani s názvem práce, ani s kap. 2.

Na s. 16 v pozn. 26 a 28 autorka odkazuje na soukromý web jisté dámy, která má – jak z webu vyplývá – nejvyšší dosažené vzdělání na VOŠ. Domnívám se, že pro vymezení rozdílů mezi formální a neformální organizací je možné a nutné využít řadu odborných publikací, příp. i odborných webů, takže postup autorky se v tomto místě jeví jako hrubá chyba při práci na vyhledávání zdrojů pro diplomovou práci.

Obdobně závažnou chybu můžeme nalézt na s. 17, kde autorka odkazuje na web studentske.cz, který by šel při troše optimismu přirovnat zřejmě ke skriptům psaným studenty. Na stejné straně a následujících autorka odkazuje i na web e-cvns.cz, což je web Centra pro výzkum neziskového sektoru. Vzbuzuje to tedy otázku, proč autorka nerozlišuje mezi tím, že první zdroj je pro její diplomovou práci nepřijatelný, zatímco druhý je naopak velmi vhodný. Podobná otázka vzniká při četbě s. 22, kde autorka cituje Tošnera, přičemž se odkazuje na web farnostcheb.cz a ne na původní místo zveřejnění zvoleného zdroje na internetu. Za povšimnutí určitě stojí to, že web farnostcheb.cz hned u názvu Tošnerova textu poctivě uvádí link na místo, kde byl tento text původně zveřejněn. Stejně tak se na s. 41, když píše o lidských právech, autorka odkazuje na web Centra pobytových a ambulantních sociálních služeb Bobelovka (bobelovka.cz), což je opět příklad naprosto špatného nakládání se zdroji, protože k tématu lidských práv a jejich pojetí v EU a ČR lze najít dostatek odborné literatury, resp. odborných internetových zdrojů. V důsledku tak předkládaná práce vzbuzuje vážnou pochybnost, zda zdroje pro diplomovou práci nebyly vyhledávány (jen) za pomoci internetových vyhledávačů.

Nedostatečná práce se zdroji vedla i k několika dílčím chybám, když např. na s. 28-29 je uvedena citace, která ovšem nepřísluší v poznámce uvedenému autorovi, ale pochází z encykliky Deus caritas est, čl. 31.a, což je v citovaném díle řádně uvedeno, ale autorka to zřejmě přehlédla. Církevní dokumenty jsou v práci navíc citovány podle čísla stránek a nikoliv podle odstavců, což je problematické zejména u souborných vydání, jak jsou např. vydány Dokumenty II. vatikánského koncilu, protože pak není zřejmé, který z dokumentů je citován (např. s. 29).

Jazyková stránka práce a grafická úprava

Předkládaná diplomová práce obsahuje překlepy, z nichž některé bohužel pozměňují smysl vět či je činí nesrozumitelnými (např. s. 15, 25, 26, 42). Opakovaně se v práci vyskytuje chybné psaní slova „středobod“, které je rozdělováno na slova dvě (s. 37, 40).

Stylově je práce těžkopádná, místy působí spíše jako soubor nepřiznaných doslovných citátů – autorka sice řádně odkazuje na své zdroje, zdá se ale, že je na nich do té míry závislá, že přebírá minimálně jejich styl, což práci ve výsledku činí jen těžko čitelnou. Závislost autorky na zvolených zdrojích, se kterými nenakládá dostatečně kriticky, je zřejmá i na s. 23-24, kde hovoří o „nové encyklice Deus caritas est“, která je ovšem již 6 let stará a Benedikt XVI. už mezitím stačil vydat 2 další encykliky. Autorka zde totiž vychází z článku v Teologických textech, který vyšel bezprostředně po vydání encykliky. Tento článek je navíc také k dispozici na webu Teologických textů, čímž se jen zvětšuje pochybnost, jakým způsobem byly pro předkládanou diplomovou práci vyhledávány zdroje.

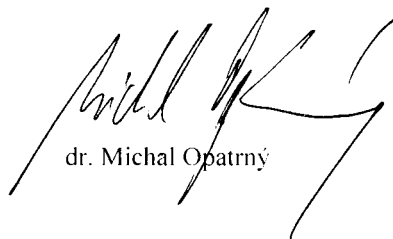
Obsahová stránka práce

Z obsahového hlediska je zajímavá myšlenka a s. 35, kde autorka uvádí, že důraz na člověka v „křesťanské sociální práci“ je jakousi alternativou k důrazu na kvalitu poskytované služby v případě sociální práce mimo křesťanský kontext. Domnívám se, že důraz na člověka důraz na kvalitu nevylučuje, naopak ho spíše vyžaduje. Jinak můžeme z obsahového hlediska v předkládané diplomové práci najít jen několik spíše dílčích chyb: Od s. 48nn autorka provádí reflexi etického kodexu sociálních pracovníků. Na některých místech (např. s. 52) však není zřejmé, zda autorka provádí reflexi kodexu českého nebo mezinárodního. Autorka používá nesprávný název české katolické organizace poskytující sociální služby. Místo o Charitě ČR píše soustavně o České katolické Charitě, což je název řadu let starý. Před názvem Charita ČR se totiž poměrně dlouho používal název Sdružení Česká katolická Charita.

Reflexe etických zásad práce vzhledem ke klientům v církevních i necírkevních zařízeních je bezesporu zajímavým a aktuálním tématem. Vzhledem k fatálním chybám v práci se zdroji a nevhodné struktuře se ale domnívám, že téma práce nebylo dostatečně zpracováno.

Celkové hodnocení: **Práci nedoporučuji k obhajobě.**

V Českých Budějovicích, 14. 5. 2011

dr. Michal Opatrný